

Publicerad 2015-06-07 15:54 av isgrim

År 1. /nr3

en monumental jävla saknad och hur seniga, trådiga köttstycken långsamt rivs och slits från min torso.
känslan av att drunkna, i minnen och i tårar. ruset av att känna något, berusad av sorgen

jag saknar jag älskar jag orkar inte och jag förlorar så jävla hårt igen och igen och igen och ingenting och
ingen alls och allting samtidigt för alltid

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren isgrim med Poeter.se id #45442 innehar upphovsrätten